

ud, vil Spørgsmaalet om Barnets Trivsel og Udvikling komme i Forgrunden, navnlig i de Lande, hvor Krigen har hærget, og Børnene har taget Skade, men ogsaa vi herhjemme maa staa rustede til at tage dette Arbejde op.

Efter Sangen: »Barnelivets fagre Dage« talte Professor Edv. Lehmann fra Lund om Overgangsalderens Psykologi. Det er et Æmne, Professoren før har talt om, men det har hans Kærlighed i saa høj Grad, at han stadig forstaar at gøre det fængslende og interessant for sine Tilhørere. Der er ingen Alder, der trænger til større Forstaaelse og større Kærlighed end netop denne, sagde Professoren, og dog er den Stedbarn mere end nogen anden Alder, derom vidner dens mange mindre smukke Navne: Tæsealder, Grinealder, Lømmelalder osv.

Børn i denne Alder er underkastet stærke Svingninger, navnlig for Piger, nes Vedkommende. Der sker store Forandringer i Vævene, i Hjerne, Hjerte, Lunge osv. Deres Hjerter er rent ud sagt ikke »brugelige« i denne Tid, og dog kræver man meget Arbejde af dem, og anbringer dem i store »Indespærringsanstalter, som man kalder Skoler«. Jo bedre begavede Børnene er, jo daarligere husker de i den Alder, dvs. jo videre farer Tanken. De er meget urolige, og det kniber at holde Interessen vedlige.

Professoren mener ogsaa, at der er saa stor Forskel paa Drenges og Pigers Udvikling i denne Alder, at de ikke bør gaa i Skole sammen. Enhedsskolen er psykologisk urigtig, siger han. Kønne skyer hinanden. Det sexufugale træder i Forgrunden, de søger sig Venner, men altid af samme Køn. Drengene er sløve, men Pigerne mere uvorne. De kan være infame med det største Talent, alt sammen fordi en Pige i den Alder ikke har det godt, paa sin Skolebænk, i sin Krop, i sin Sjæl. Børn egner sig ikke til at læse fra det 14de til det 17de Aar, endnu er dette Spørgsmaal ikke løst, knap rejst. Men man bør være varsom med Ungdommen i den vanskelige Alder.

Om Aftenen indledtes en Forhandling om »Store og smaa Opdragelseshjem« af Forstander Boye Rasmussen paa Landerupgaard. Han talte om Arbejdet i Opdragelseshjemmene, at det er en velsignet Gerning at være til Hjælp for de unge, der er kommet paa gale Veje. Deres Sorg og Glæde bør være vor, og deres Sjæle maa være noget værd for os, saa at vi vil kæmpe for at bevare dem.

Lykkeligt det Hjem, der begynder med faa Børn. Det er et Fejlgreb at sam-

le store Mængder af vanskelige Børn paa ét Sted. Dog er det nødvendigt at have store Hjem for de konfirmerede Drenges Vedkommende, for at der kan være god Adgang til alsidig Uddannelse, forskellige Haandværk og lign. For Pigerne er dette ikke saa nødvendigt. (I) De lærer udelukkende Husgerning og Syning. Men de store Hjem bør deles i mindre Afdelinger paa højst 20 Dreng.

Efter Foredraget var der en meget interessant Forhandling, hvor der var overvejende Stemning for smaa Børnehjem. Kun de halvvoksne Dreng paa 14—18 Aar vilde man anbringe i store Opdragelseshjem.

Pastor Thomassen, Horsens, spurgte, hvorfor den, der ledede Arbejdet paa de store Hjem, smaa Afdelinger, ikke ligesaa godt kunde være en Kvinde, ja egentlig burde være det, thi kun en Kvinde kunde skabe det egentlige Hjem.

Boye Rasmussen svarede hertil, at mulig kunde en Kvinde lede en Afdeling for smaa Dreng, for større Dreng paa 13—14 Aar vilde det være vanskeligt. En Skole i Hannover paa 200 Dreng blev nu under Krigen ledet udelukkende af Kvinder, og der havde vist sig store Vanskeligheder.

En anden Taler, vistnok Oberst Muus, mente, at det er ikke Kønnen, der er det afgørende. Nogle Kvinder kan godt tumle 13—14 Aars Dreng, andre ikke. Der er »Mødre«, ugifte Kvinder, paa flere Afdelinger, og der er Ægtepar. Begge Dele er godt. Det kommer an paa Personlighederne.

Der viste sig under Forhandlingen stor Enighed om, at Kvinder egnede sig fortræffeligt til at opdrage smaa Børn — selvfølgelig.

2den Dag.

Provst Sørensen indledede en Forhandling om »Værgeraadenes Arbejdsmaade«, hvori han først paatalte Værgeraadsløvens Mangler, f. Eks. den, at man vel kan fjerne Børnene fra et daarligt Hjem, men derimod ikke har Ret til at fjerne en daarlig Far eller Mor, selv om denne bevislig ødelægger hele Hjemmet. Man burde have Ret til at tvangsindlægge en fortrukken Mand eller Kvinde paa en Drankerstalt. Havde man denne Magt, vilde den paagældende som Regel gaa frivilligt.

Dernæst talte han om det ønskelige i en større Decentralisation indenfor vore offentlige Institutioner. En Postkasse i en lille By kan f. Eks. ikke flyttes fra et Sted til et andet, uden at Centraladministrationen i Kbhvn. skal give sin høje Tilladelse hertil. Her er i Danmark stor Lyst til at samle alt under

Frederik d. 6tes berømte Ord: »Vi alene vide«. Saaledes ogsaa i Overværgeraadet. Der er mellem Værgeraadene rundt i Landet og Overværgeraadet skabt en Gnidningsmodstand, som er vanskelig at overvinde, og en Bitterhed, som er at beklage.

Overretsassessor Bruun, Overværgeraadets Formand, var den anden Indleder. Han betoned, hvor vanskeligt det ofte var for Overværgeraadet at skaffe sig et paalideligt Billede af Sagerne, idet Værgeraadets afgivne »Skøn« om en Sag hviler for meget paa den enkelte Undersøgers personlige Opfattelse.

Overretsassessoren oplyste endvidere, at man rundt i de store Industricentre, f. Eks. i Tyskland, sporede en Tendens til at gaa bort fra Værgeraadene og over til Børnedomstole.

Af Forhandlingen fremgik det, at man ønskede Værgeraadene bibeholdt, fordi det netop var Forsorg for Barnet man vilde og ikke Dom. En Taler mente, at Plejehjemstilsynet fra Kommunerne Side var overflødig. Det burde alt sammen ind under Værgeraadet.

Pastor Nyholm foreslog, at der i Forbindelse med disse St. Hans Møder holdtes Instruktionskursus for Værgeraadsmødder, eller at Overinspektøren sammenkaldte Værgeraadsmødder fra nærliggende Egne til fælles Møder.

Overinspektøren lovede at tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse.

Forstander Bech ønskede den videst mulige Adskillelse mellem Politi og Værgeraad. Optagelse af Politirapporter er af det Onde.

Provst Sørensen betoned, at man fik aldrig gode Plejehjem ved at sætte Betalingen ned — som Overværgeraadet undertiden har gjort. Man kan ikke faa 1ste Klasses Pleje for 3die Klasses Betaling.

Overinspektøren sluttede med at sige, at der er afleveret Udkast til Revision af Børneloven 1911—12, hvor § 44 er udgaaet.

Der er 1200 Værgeraad i Danmark, og der er 5000 Børn under Værgeraadet.

Byfoged Anker fra Slagelse indledte en Forhandling om Fritidshjem. Han udtalte, at Tanken om Fritidshjem var udgaaet fra Danmark, taget op og ført videre af Kvinder i Norge og Sverrig. Men i de 2 sidste Lande, hvor Fritidshjem oprettedes henholdsvis 1886 og 1890, fungerer de nærmest som Arbejdstuer med en ret strængt gennemført Skoleordning, hvorimod vi her i Danmark lægger mere Vægt paa, at Børnene »skal tilbringe Fritiden paa en lærerig og fornøjelig Maade«. Byfogeden